

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an **40** coroane. — Pe șase luni **20** coroane. — Pe trei luni **10** coroane.
Ziarul apare Marția, Joia și Sâmbăta

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se împoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoeală**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări**În alinarea suferinței**

... Au sosit atunci flăcăii oțelișii ai armatei române, să-și desrobească frații din Ardealul de sub robia apăsătoare de zece veacuri.

Vânătorul și dorobanțul, ostași cari știu ce i-e disciplina și omenia, statornicind rândueala în Basarabia și Bucovina, aduc și în Ardeal siguranța vieții și avutului pentru toți cetățenii din locul ce-l îin odata ocupat.

Marile puteri ale Întelegerii, răzimate pe ideea că orice popor european, — va să zică și ungurul, — întelege astăzi semnele veacului, au fost de părere și au poruncit, ca armata României să se opreasca la așa zisă «linie demarcațională».

Porunca Europei trebuie ascultată în tot mai.

Ce a urmat? O știm și o vedem:

Hienele de pe pusta ungurească, îngrozite odată de vederea baionetelor lungi dela armele vânătorilor, prind curaj nou.

Barbarii, cari ar voi să înoade altă mie de ani la nelegiurile lor, îs pornesc blâstămășile, jafurile și măcelurile, atât de adânc înrădăcinate în ființa lor.

In bande, plătite cu bani fabricați în masă de stăpânirea contelui Károlyi, măcelăresc femei și copii; împușcă sau spânzură tineri și bătrâni; bat, chinuesc și ucid preoți și învățători. Pe alții îi aruncă, cu sutele, în temnițele lor celebre; și eardă pe alții, cu mii, după ce i-au curățit de averi, îi pun pe drumuri, ca să piară pribegi prin păduri, expuși la frig, foame și moarte cu zile.

Linia se preface astfel, din demarcațională ce era, în o linie afurisită, care stânge vieți și devastează pe bogați și pe săraci.

Sălbăticările acestea, izvorâte din suflete negre, sănt neasamănăt mai revoltătoare, decât cruzimile de patru ani ale răsboiului popoarelor.

Făptuirile ungurești nu mai pot fi tolerate.

Dar, până când sângele fraților noștri de dincolo de linia nenorocită îs va luă reparația cuvenită, femeile române din Sibiu și împrejurime vin să aline jalea și vaetele orfanilor, ale văduvelor, ale jafuiților și priponiților: Fondul jertfelor liniei demarcaționale este opera femeilor noastre.

Adunat pe calea de colecte, daruri și alte nobile contribuiri, fondul are să fie

distribuit pe seama celor pagubiți și suferinți.

In felul cum vom ști răspunde la chemarea ce ni se adresează de a lua parte cu dărinția noastră la fondul acesta, se va înve-

deră voința nestrămutată a românilor de a ieși biruiitori asupra tuturor greutăților și piedecilor iscodite de lacrima, neghiozia și de trufia celui mai mare dușman al poporului nostru. (x).

Congresul preoțimii din Sf. mitropolie ort.-rom.

Miercuri s-au început lucrările congresului preoțimii ortodoxe române din mitropolia noastră. Un congres impunător atât în prezentarea sa, cât și în manifestările sale de până acuma.

Dimineața la ora 8 s-a celebrat în catedrală sfânta liturgie înainte sfintă, săvârșită prin parohul Dr. Ioan Stroia, protopresbiter, asistat de diaconul ceremonial Dr. Octavian Costea. Cuvântarea ocasională o a rostit la priceasnă parohul din Sebeș, Dr. Sebastian Stanca.

A urmat rândueala cu chemarea Sfântului duh, săvârșită de Preasfinția Sa Părintele episcop al Caransebeșului, Dr. Miron Cristea, cu asistență cuvîncioasă.

Indată după terminarea ritualelor bisericești preoțimea s-a adunat în sala mare a comitatului, unde s-a prezentat Preasfinția Sa Părintele Episcop Dr. Miron Cristea, generalul Moșoiu, președintele consiliului dirigent român Dr. Iuliu Maniu, ministrul de culte Vasile Goldiș, ministrul de justiție Dr. Aurel Lazar, președintele Asociației, Andrei Bârseanu, reprezentantii consistoarelor ortodoxe române eparhiale, ai preoțimii române din regatul vechi, cei ai bisericii greco-catolice, ai bisericii ortodoxe române din Bucovina și din Basarabia, reprezentanții presei române, și ai femeilor române.

Părintele protopop Dr. Ioan Lupaș, în o cuvântare aleasă și cu măestrie rostită, (am publicat-o în nrul trecut al ziarului nostru. Red.) declară deschisă ședința congresului.

După aceasta a vorbit cu însuflătire Preasfinția Sa Părintele Episcop Dr. Miron Cristea, dând tuturora binecuvântarea prin rostirea cuvintelor: Darul Domnului nostru Isus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea sfântului Duh să fie cu noi cu toți, Amin.

Frumoasa vorbire a Preasfinției Sale plină de adevăruri istorice și de îndemn (o vom publica, în extensie, în primul loc al numărului viitor. Red.) cere ca în toate acțiunile noastre să subordonăm interesele particulare binelui obștesc.

A vorbit în numele guvernului ministrul Vasile Goldiș. Cuvântarea domnului

Goldiș, se poate privi ca un program al guvernului în chestiunile bisericești. Ea a stârnit însuflătire nemărginită. Dr. Goldiș a zis următoarele:

Ca șef al resortului de culte și instrucțiune publică, în numele guvernului român, din care am onoare a face parte, salut cu adânc devoționament primul congres al preoțimii din mitropolia ortodoxă română a Transilvaniei, Bănatului și părților ungurene.

Sunt fericit de acest prilej, când în față publică pot să mărturisesc, că neamul nostru românesc bisericii noastre strămoșești are să-i mulțumească renasterea sa și învierea sa. Recunosc și o spun fără înconjur, că ziua măreață de 18 Noemvrie anul trecut la Alba Iulia este răsplata suferințelor de veacuri ale bisericii române și încoronarea îndelung răbdării sale în scutirea sufletului românesc.

Aspru încercată prin cultura slavonă și prin hrăparelul Fanar, amenințată chiar în existență ei prin calvinismul feudaliilor maghiari din Transilvania, într-o mare parte a ei aservită timp îndelungat nesașului sărbesc, și acum în urmă sguduită până în temelii de șovinismul turbat al unei rase barbare, — strămoșeasca biserică a românilor a înfruntat aceste năprasnice primejdii, și răbdând toate pentru Hristos, săracă și umilă, dar neșovăitoare în credință, ea, biserică noastră, a românilor, lung și de veacuri, a stat veghe neadormită la patul suferințelor unui neam de glorioasă sorginte, până ce rugăciunile ei și soarele de toate vindecători al civilizației a redat acestui neam sănătatea vieții, unindu-i din nou — aproape după două mii de ani — puterile într-o singură organizație, în care va avea să înainteze acum pe calea de săvârșirei.

În veci însă națiunea română va trebui să-și aducă aminte de biserică sa mantuitoare, și va trebui să-i ofere acestei biserici gratuitădinea sa întreagă, ocrotindu-o de toate primejdile decadentei, și dându-i tot sprijinul său într-implinirea misiunii ei divine.

Iar biserică ortodoxă română să stea și mai departe veghe neadormită credinciosului său popor, și ușurată de sarcina apărării naționale să revină integral la chemarea ei impusă prin Măntuitorul de a sădă și înrădăcina în suflete lumina cunoștinței de Dumnezeu, singurul izvor de adevărătă fericire omenească. Preotul român din luptător național va trebui să devină apostol al credinței, pildă strălucitoare a jertfirei de sine pentru fericirea altora, cu sufletul vesnic animat de chipul bland fără de seamă și înseinat de durerea iubitoare al Măntuitorului Isus.

Impărăția adevărătă a bisericii este sufletul cu adâncimile lui fără sfârșit. Să rămână

biserica de departe de nimiciniciile vieții trupești, ci mai vârtoș îngădindu-se în cetatea credinței și de departe de sgomotul luptelor sguduitoare pentru cele lumești, să înceapă sfânta propagandă a fericirii sufletești prin hrana învățătorilor Fiului lui Dumnezeu. În chipul acesta biserica noastră strămoșească din apărătoarea existenței naționale a poporului românesc se va face zid toarea mărirei acestui popor, care numai întemeindu-se pe principiile creștine va putea să aducă tributul său civilizației umane în plină măsură a nobilelor sale aptitudini.

Știința despre societatea omenească fixând ca scop final al civilizației desăvârșirea individualului, a consacrat principiul fundamental al creștinismului exprimat prin cuvintele Celui de Nazaret: fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este. Biserica ortodoxă română primește ați asupra sa sarcina grea, dar înălțătoare, de a regenera și desăvârși națiunea română prin credință.

Dacă însă în trecut biserica noastră și-a putut îndeplini misiunea de apărătoare a naționalității noastre, luptând pe deosebit neîncetat pentru independența sa față de orice factor străin, pe de altă parte făcând din slujitorii săi adevărați părinți ai poporului, tot astfel — sunt adânc convins — în viitor își va îndeplini menirea de regeneratoare a națiunii noastre iarăs numai păstrându-și autonomia ei desăvârșită, și făcând din slujitorii ei adevărați luminători ai neamului, cari întăring credința vor și să sdobească lăcatele, cari au zavorit și zavoresc încă în sufletul neamului nostru cultul jertfei pentru biserică și slujitorii ei. Prin jertfa ei proprie biserică trebuie să devină absolut independentă de orice putere lumească.

Acest ideal îl va putea apropia întăring credința în sufletele fililor ei. Numai astfel biserica își va îndeplini misiunea divină pe pământ. Si pentru aceea, iată preoți ai neamului meu, eu, fiul umilului preot român și ministrul primului Rege al tuturor românilor, vă zic: Păziți libertatea autonomă a bisericii noastre strămoșești și slujiți lui Hristos!

In numele bisericii române din vechiul regat vorbește reprezentantul aceleia Pr. N. Popescu, dela facultatea teologică din București.

In numele arimatei române, generalul Moșoiu salută preoțimea română întrunită în congres, dorindu-i deplin succes.

Protopopul din Cluj, Dr. Ilie Dăianu, salută congresul ca reprezentant al preoțimii române greco-catolice, accentuând misiunea bisericilor de a lucra pentru susținerea neamului românesc, făcând aluziune la cuvintele poetului: Ca doi brazi în o trupină, ca doi ochi într'o lumină.

Representantul preoților din Bucovina, preotul Laninschi, cu cuvinte călduroase salută preoțimea din mitropolia Ardealului, dorind deplină izbândă congresului, și sperând în legătura de viu contact între preoțimea din Bucovina și cea din Ardeal. Scoate la iveală legătura sufletească ce a existat și până acum, cultivată prin tineretul, care și-a făcut studiile teologice în Cernăuț.

Trecut peste aceste momente de înălțarea sufletească, urmează la ordinea zilei constituirea congresului. La propunerile prezentate prin profesorul seminarial Dr. Nicolae Bălan, se declară de preșidenții de onoare ambii episcopi, Ioan al Aradului și Miron al Caransebeșului; apoi se proclamă de president protopopul din Brașov, Dr. Vasile Saftu, vice-președinte protopopii Andrei Ghidu din Caransebeș și Procopiu Givulescu din Radna, secretari preoții A. Nistor, I. Duma, Buracu și Marșeu.

Președintele Dr. Vasile Saftu, ocupă locul presidial, mulțumește congresului pentru onoarea, ce i-a făcut și ca primă datorință a congresului între nesfârșite urale exprimă loialitatea față cu regele

Ferdinand, cu regina Maria și față cu principale moștenitor Caro.

Se cetesc apoi adresele sosite pentru congres, în scris, dela Preasfinția Sa episcopul Aradului, care n'a putut veni la congres din cauza comunicării intrerupte, dela preoțimă din Iași telegramă, dela cea din Chișinău în scris, asemenea și dela Asociația învățătorilor prin președintele Vuia.

Se trimis telegrame omagiale Maiestăților Lor Regelui, Reginei și printului Carol, apoi Prea Sfintei Sale episcopului din Arad, Preasfințitilor mitropoliți Pimen din Iași și Vladimir din Cernăuț, Preasfințitului episcop Nicodim din Chișinău, profesorului Nicolae Iorga, prim-ministrului Brătianu, și miniștrilor Angelescu și Duca.

Cu acestea se termină ședința primă a congresului, fiind a se continua lucrările după ameazi la ora 3.

La ieșirea din sala ședințelor, se fac ovațiuni Preasfinției Sale episcopului Miron, generalului Moșoiu, și miniștrilor.

Sedinta a doua a congresului preoților să ținut Miercuri după ameazi dela ora 3 până seara târziu după ora 8.

Au onorat cu prezența lor congresul miniștrii Vasile Goldiș și Dr. Aurel Lazar, cari au ascultat cu interes desbatările ce s'au desfășurat.

Protocolul ședinței I, nefiind deplin redactat din cauza scurțimii timpului, verificarea lui s'a amânat pentru altă ședință.

Se prezintă dela doamna Catinca Bârseanu o adresă, în care femeile române cer sprijinul preoțimii la fondul înființat pentru alinarea derelor românilor persecuati de sălbăticia ungurilor. Se citește atât adresa, cât și regulamentul relativ la sporirea fondului.

Preoțimea ia cu placere act de nobila activitate a femeilor și în scopul de a se înmulți fondul se face o colectă, obligându-se fiecare a întreprinde asemenea colecte și în parohii după reinvoarcerea acasă.

In scopul de a se constată numărul preoțimii care participă la acest congres, se alege o comisiune în persoana membrilor: Burac, Marșeu, Todea, Rusan și George Maior, cari sănătății și cu colecta hotărâtă sub punctul premergător.

Preotul Costinescu, din vechiul regat, exprimă dorința de a se cuprinde în o broșură întreg materialul, cu care s'a ocupat congresul, toate cuvântările rostite, desbatările și hotărările luate, ca să cunoască lucrările congresului întreaga preoțime din România întregită. Congresul aderează la dorința aceasta, și lucrarea se încrezăbirou.

Spre a se da ocazie să fie reprezentată în biroul congresului și preoțimea din districtul consistorului dela Oradea-mare, se mai aleg în birou preoții Alexandru Golea și N. Teacă.

La propunerea prezentată de preotul Dr. Vasile Stan se decide a se celebră Joi la orele 12 din zi în legătură cu părăstasul pentru eroi căzuți în răsboi și întru amintirea marelui Mitropolit Andrei Șaguna.

Urmează ordinea zilei cu obiectul: Organizarea clerului în o asociație. Referentul acestei afaceri citește statutele Asociației proiectate, cari se primesc în general și se iau ca bază la desbaterea specială.

Preotul Ioan Duma propune ca numirea să fie Uniunea preoțimii române, în loc de Asociația. Congresul însă primește propunerile referentului, și întreg regulamentul să votat. Membri ordinari sănătății preoții cari plătesc cotizația anuală de 50 coroane; membri onorari, cari sănătății declară pe temeiul specialelor lor merite, și pe viață cei ce plătesc odată pentru totdeauna suma de 500 coroane.

Al doilea obiect pus la ordinea zilei a fost organizarea bisericii în România întregită.

Raportor este parohul Dr. Dumitru Borcea, S'a citit un elaborat al asesorului consistorial din Arad Dr. Ciuhandu, care opinează în o aranjare, în care să se poată așeză și biserica noastră cu a sa constituire și organizare pe baza statutului organic, cu unele modificări. O

altă părere a fost susținută în un operat lucrat de parohul Stefan Meteș din Boholț, care este pentru abaterea organizației noastre de azi, pentru stergerea statutului organic, și aşezarea bisericii pe bazele vechi din biserica României.

A urmat o desbatere animată, și aceasta a durat până târziu, când apoi s'a încheiat ședința spre a se continua desbatările în ședința a treia, care s'a statorit pe ziua următoare la 8 ore dimineață.

Două lucruri s'au desfășurat din întreagă discuție: Să se facă o organizare cu totală înălțare a statutului nostru organic, organizare numai cu elemente din cler, sau să se facă organizarea cu respectarea statutului nostru organic, luând în organismul bisericii și elementul mirean.

Preoțimea în majoritate covârșitoare este de părere să păstrăm constitucionalismul de azi, cu opera cea mare a Mitropolitului Șaguna, Statut organic. De părere aceasta au fost și unii frați din România, cari au luat cuvântul la obiectul acesta, accentuând importanța elementului mirean în organizarea bisericii, stabilindu-se paritate între elementul preoțesc și cel mirean.

S'a accentuat cu tot dreptul, să nu ne grăbim cu hotărările în afacerea de epocală însemnatate pentru soartea bisericii în viitor. Să ținem chestiunea deschisă, să se deschidă discuție largă ziaristică pe tema aceasta, care în cele din urmă o vor decide forurile competente, și în ultima instanță congresul național bisericesc.

Imprumutul nostru

— Imprumutul național emis de Statul Român, prin Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor, Sibiu —

Pentru să-și acopere cheltuielile de răsboi, ungurii au cerut în opt rânduri opt imprumuturi de răsboi dela cetățenii fostei și răposatei Ungariei, silindu-i în fel și chip să subscrive și să plătească cât mai mult în vîstieră fără de fund a cheltuielilor de răsboi.

Dar, dela marea adunare națională din Alba-Iulia încoace, poporul nostru a scăpat de sila ungurească de a da bani imprumut statului unguresc. Nimici nu greșește deci, dacă zice că fără să fi răsunat glasul poporului nostru la Alba-Iulia, până astăzi ungurii ar fi făcut și al nouălea, ori poate chiar și al zecelea imprumut de răsboi, ca să ne sugrume chiar cu banii noștri.

Ne-a scăpat însă Dumnezeu de astfel de imprumuturi, și astăzi, cum vedete, adunăm bani pentru imprumutarea statului nostru.

Greșește însă mult, și greșește chiar în paguba sa tot românul, care ar fi ispitit să credă, că imprumutul nostru este de același fel, ca și imprumuturile ungurești.

Intâi de toate, lipsește sila ce o făceaungurii la adunarea subscrierilor.

La imprumutul nostru românesc lucrul de căpetenie este *plata*, iar nu *iscălitura*. Așa dară plătește numai cine vrea, și numai cine are *coroane adunate pe fundul lăzii sau pela bănci*, având în vedere că omul nici cu gândul nu gândește și vine odată ziua, când trebuie să o rupem și cu coroanele ungurești, cum am rupt-o la Alba-Iulia cu stăpânirea ungurească. Mulți zic chiar, că și până acum ar fi trebuit să facem moartea coroanelor, după ce avem odată banii noștri românești.

De altă parte, ținând coroanele pe fundul lăzii, sau la bancă, ce folos pot aduce ele? Ascunse acasă, coroanele nu-ți pot aduce nici o dobândă. Puse cu camătă la bancă, astăzi nu-ți aduc nici pe jumătate atâtă, cât eră obiceiul.

Statul român plătește pentru banii împrumutați lui cinci la sută ca dobândă.

Judecând bine aceste două lucruri, și văzând că obligațiunile (adecă bonurile de tezaur) ce le dă statul român poporului pentru banii împrumutati aduc și cinci la sută, dar mai garantează și aşteptarea în liniște a răsfuielii cu coroanele, fiindcă statul român replătește acest împrumut de acum în patru ani în bani românești, după cum le va fi prețul coroanei pe atunci (dar cel puțin un leu pentru două coroane) e ușor de înțeles, că tot românul, care ține la avereia lui, va grăbi de bunăvoie să se scape de coroane, dându-le în grija Consiliului Dirigent.

Imprumutul nostru este singur în felul său și nu are nevoie să se mai facă un împrumut ca și acesta.

Cu un cuvânt, se dă poporului nostru singurul prilej bun, ca să-și scape în liniște deplină avutul lui de coroane adunate, schimbându-l în avere românească de bonuri de tezaur și mai apoi luându-și peste patru ani, când va fi mai mare nevoie de capital: leii. De aceea, cine are astăzi coroane adunate și ține morțis la ele, nefolosindu-se de prilejul acesta binevenit și anume făcut spre folosul poporului, rău se va pocăi în ziua societății, ce se va trage cu coroanele.

De altă parte se vede bine, că Consiliul nostru dirigent, nefăcând nici o silă de a aduna banii cu puterea, cum făceau ungurii, nu are trebuință de bani cu orice preț, nici trebuință de bani dela ori și cine.

Conducătorii noștri din Consiliul Dirigent știu bine, că este de ajuns, dacă ar deschide o vorbă, și primesc atâtia bani, căci sănătatea lipsă, de ori unde, numai să-și aleagă dela cine? Adeca sănătatea cheltuielile conducerii, mari greutăți mai cu seamă astăzi, după ce ungurii au adus țara la sapă de lemn.

E foarte drept. Stăpânirea ungurilor a înglodat vistieria statului lor în datorii, fără rost, până peste butuc, și acum chiar conferința de pace a marilor puteri este chemată să hotărască asupra datorilor statului unguresc răposat, ca și despre datoriiile fostei monarhii austro-ungare. Aici au ajuns, dacă n'au știut să se chivernăsească ei de ei. Au îngămadit datorii

peste datorii, și au făcut pagube peste pagube.

Imprejurările, în care noi am pus mâna pe stăpânirea țării noastre strămoșești, sănătățile îndoială foarte grele. Însă statul român, sprijinit de toată suflarea românească, le va răsbi pe toate. Chiar despre partea banilor rămasese să mai licărească cea din urmă scânteie de nădejde a dușmanilor poporului nostru, că ne vor zădănci hotărârea bărbătească dela Alba-Iulia, că vor zădănci uniunea tuturor fraților români într-o țară. Această din urmă nădejde a ungurilor se stârge însă la o singură suflare a poporului nostru, care grăbește din toate părțile cu avereia sa, să întărească vistieria statului român.

Mai este o mare deosebire între împrumutul nostru național și între împrumuturile de răsboi ungurești.

Ei și noi!

Ei căutau să amăgească lumea, arătând pe hârtie sume mari, ce s-ar fi subscris, dar plata banilor: căci peri în palmă. Lor le era de ajuns, ca guvernul să arete, că s'a subscris atâtă și atâtă, pentru că să dea poruncă să se tipărească mai departe la bani de hârtie. Mai pe urmă, când s'au săturat de atâtă tipărit, au început să tipărească numai pe o parte. Acoperirea, ca 'n palmă.

Imprumutul nostru lovește cuiul în cap. Nu se îngăduie plătirea sumei subscrise în rate. Trebuie plătit capitalul înreg la subscrisere.

Cum am amintit mai sus, subscrisorii împrumutului național primesc în schin bul banilor plătiți: bonuri de tezaur (un fel de obligații de stat, prin care statul se recunoaște a fi dator cu cutare sumă de bani, împrumutătorului). Bonurile de tezaur aduc o dobândă de cinci la sută. Dobândă se va plăti tot la șase luni, și anume cu totul de opt ori pentru opt cupoane, în vreme de opt jumătăți de an.

Primul cupon de dobândă se va plăti subscrisorilor la prima August, în vara anului acestuia, adeca după patru luni, în loc de șase luni.

Ca plată se primesc numai coroane. Se primesc și bonuri de cassă ale băncii austro-ungare.

În sfârșit repetăm, că prin acest împrumut național conducătorii poporului

nostru, Consiliul Dirigent, a ținut să deie prilej bun tuturor românilor, băncilor românești și instituțiunilor să-și mantuiască la timp avereia lor de coroane ungurești, în avere românească de lei. Cine înțelege aceasta, va face bine, să o arete și altor oameni de-a noștri. Dar, cine nu ar vrea să se folosească de acest prilej și-și va tinea și pe mai departe coroanele pe fundul lăzii, cu coroanele va rămânea, spre paguba lui însuși.

Noi credem, că este de ajuns, dacă punem în vedere cititorilor noștri înțeleğători lucrurile de mai sus și ei vor ști ce este de făcut.

Plătirile se fac deodată cu subscririile, la toate băncile românești. Luând în seamă greutățile de călătorie, deocamdată nu s'a pus nici un termen pentru încheierea subscrizerilor. Încheierea coalelor de subscrisere se va publica cu cinci zile mai înainte.

Transilvania de azi

— Unirea — Revendicările noastre — Situația internă — Probleme — Raporturile cu alte state — (Sfârșit)

De fapt nu am fost impacienți și credeam că vom putea amâna acest lucru până la terminarea Conferenției de pace. Până la mijlocul lui Ianuar ne-am mulțumit a pune aici și colea către un controlor. Viața practică însă ne-a învățat că n'avem de-a face cu un guvern maghiar loial, care e gata să se impăca cu sentința Conferenției de pace, ci abuzează de contractul de armistițiu, pe care îl tălmăcește greșit și ne-am convins, că sub pretextul guvernării și administrației Ungariei, care azi nu mai poate însemna decât o noțiune geografică, încearcă disrugerea ordinii sociale și răspândirea anarchiei, care odată instăpanită cu greu se poate extirpa. Din clipa aceea n'am mai putut sta nepăsători, ci a trebuit să facem ceeace ni-a dictat instinctul de proprie conservare și datoria ce o aveam față de noi însine și față de lumea civilizată, de-a susține ordinea publică. Toate aceste probleme nu vor fi ușor de deslegat mai ales după starea haotică, ce în mod firesc urmează unei revoluționi. Imprejurarea însă că aici n'a succes a instăpanit în aşa scurt timp ordine exemplară și a reduce viața în calea ei normală, dovedește nu numai că străduințele noastre nu sănătate, ci și faptul că populația românească are puterea morală și fizică de a-și îndeplini îndatoririle.

Am vrea — și e aici una din aspirațiile noastre de seamă — ca printr-o stăpânire dreaptă

FOISOARA

Impotriva unui dușman

— Dintr'o conferență despre alcoolism —

In timpul din urmă, după închiderea marei răsboi, s'au luat câteva înțelepte măsuri, și s'au redus în unele locuri cazurile triste invitate pe urma alcoolismului.

Cu toate acestea nu se poate zice, că consumarea băuturilor spirituoase nu trebuie să ne mai pună pe gânduri.

Statele civile au începuseră prin legi și ordonanțe combaterea acestui rău; la noi, la români, s'a făcut până acum foarte puțin. Din acest motiv noi, români, — poate afară de unguri și de săcui, — înghîțim și astăzi, pe lângă toată oprirea, cel mai mult alcool.

Băutura este otrăvă vicioasă, care nu ucide la moment, dar care totuș pretinde mai numeroase jerife, decât răsboiale și măcelurile.

Alcoolul, cum știm, nu e altceva decât vinul, ce se formează din dospirea productelor, care conțin zahăr, din grâu, săcară, orz, cartofi,

struguri, prune, mere, pere, vișine, nuci, perse și c. a.

Din uleiuri mirosoitoare, mestecate cu spirit și zahăr, se pregătește licherul.

Toate aceste băuturi spirituoase conțin venin în diferite cantități. În deobște putem susține, că în 100 litri de bere sănătățile 5 litri alcool; în tot atâtăea litri de vin sănătățile 10 litri alcool, iar în 100 litri rachiu sănătățile 15 litri alcool.

Se zice de obicei, că băuturile pe care le fabrică omul, cum sănătățile: rachiul, rumul și licherul, sănătățile mai primejdioase. Ești despre vin se spune că, fiind o băutură «naturală», nu e aşa periculos și nu strică omului; cu atât mai puțin strică berea. Băutură naturală este însă numai apa. Băutură spirituoasă natură nu produce.

Văzută cineva să se producă vinul de sine? Natura nu produce vin, ci struguri.

Dacă mâna omului n'ar stoarce strugurii și n'ar pune mustul în butoaie, n'ar fi dintr'insul vin. Afirmarea că vinul e băutură naturală, nu corăspunde adevărului. Băutură naturală e, cum să zis, numai apa.

Să vedem ce influență are băutura alcoolă asupra corpului, și ce boale se nasc la cei ce se dedau băuturii.

Stim, că spiritul — de orice soi — are înșuirea că arde. Dacă ne tăiem la deget și picurăm pe tăietură un strop de spirit, simțim că ne arde. Dacă spiritul îl luăm în gură, simțim că ardeș o arsură. Arsura își face efectul și asupra stomacului.

Din stomac alcoolul trece în sânge, pe care îl duce cu sine în tot trupul.

Cu cât sănătatea organelor mai fine, cu atât alcoolul le atacă mai ușor.

Alcoolul irită nervii și creerii. Observă ori și cine, că după ce a băut, creerii încep a se tulbură, și pare omului că se învârtește lumea cu el. Bând mai departe, creerii funcționează tot mai ciudat, omul decade adesea la o stare mai pe jos dă unui animal.

Alcoolul atacă însă nu numai creerii, ci și celelalte organe inima, plămâni, ficatul. Pe urma băuturii se îmbolnăvesc și organele acestea, și se dă naștere la oftică, diabet, și alte boale foarte greu de vindecat.

In timpurile vechi, când băuturile spirituoase nu erau răspândite, oamenii erau mai sănătoși și trăiau mai mult.

pentru toate neamurile să se convingă popoarele neromâne din stat, că schimbarea ce s'a făcut, nu este în detrimentul lor și nu înseamnă pentru ei o oprițire, ci o dreptate egală pentru toți. E pentru noi o vie satisfacție aceea de a vedea, că poporul săsesc s'a convins despre această și s'a alipit în mod sincer și hotărât la România întregită.

Mai este o problemă, cea mai arzătoare dintre toate: a eliberării ținuturilor neocupate de armata română de sub dominația străină și de sub persecuția armatei și bandelor neregulate maghiare. Frații despărțiti de noi prin o linie demarcațională nelinșteasă, strigă după un ajutor, pe care națiunea română nu îl poate refuza și pe care conștiința vie a poporului vrea să îl dea.

In fața acestei porunci supreme, date și de legile acelui sănghe, va fi silită să amintească orice considerație contrară legilor firii și principiilor de o mai largă concepție».

România întregită și raporturile sale cu celelalte state

— Care sunt părerile d-voastră cu privire la raporturile pe care le va întreține România întregită față de celelalte state vecine și cu aliații?

— Considerațiunile de politică exterioară vor fi în general dominate de gratuitate față de puterile aliate, cari au dat națiunii române puțină de a-și validiza voința și forțele pentru înfăptuirea idealului său, cu atât mai mult cu cât un raport strâns cu aceste puteri are un înțeles practic politic și economic, ceeace face din acest raport o urmare a unei realități indiscutabile...

Mă gândesc în primul rând la o strânsă legătură economică și amicală cu statul cehoslovac, ai cărui conducători au fost prietenii poporului românesc și în vremile de neagră opresiunile, și ai cărui harnic popor a simțit totdeauna în mod instinctiv necesitatea unei cooperări politice și economice cu poporul românesc. Firea acestor două popoare este atât de asemănătoare și producția economică a acestor două state se întregesc una pe alta atât de bine, încât o legătură mai firească cu greu s-ar putea închipui.

Mă gândesc mai departe la statul polon, care ușor poate ajunge în vecinătatea noastră și la poporul sărbesc, cu care am avut în trecut atâta suferință comună și față de care populația română a arătat de atâta ori sentimente sale de pretenție desinteresată și îndatoritoare.

Nu mă îndoiesc că chestiunile azi controversează între noi vor dispărea în curând și, primind ambii cu mulțumire hotărârile Conferenției de pace, vom continua raporturile bune din trecut.

Cât despre poporul unguresc, trebuie să constatăm că, tolerând modul de guvernare al guvernului său revoluționar de azi, nu

TELEGRAFUL ROMAN

dă semne de înțelegere pentru ideile ce domnesc astăzi și pentru rezonanțele unei bune înțelegeri între poporul român și cel maghiar.

Dată fiind posibilitatea unui raport economic firesc cu celelalte state învecinate, ba chiar și cu națiunile, care zac peste hotarele Ungariei, atitudinea dușmană și inconciliantă a ungurilor va pricinuțării lor desăvârșită izolare, ceeace va însemna, pentru Ungaria, după catastrofa politică, și ruina economică, din care nici amenințările bolșevice, nici tânguirile ulterioare nu o vor putea măntui.

Am totă nădejdea, că Bulgaria va apreția mai mult relațiunile bune cu România, decât ademenirile maghiare, pentru că desigur nu va uita că ungurii sunt un rest al Austriei prăbușite, care a promis totdeauna foarte mult, dar a dat totdeauna cu atât mai puțin».

Simeon Popescu

Din o parte competență mai primim despre mult regretatul fost protopop al Sibiului următoarele:

Protopresbiterul Simeon Popescu este în cercurile noastre o persoană binecunoscută. El a fost unul dintre cei mai harnici profesori ai seminarului arhidiecezan din Sibiu; iar după aceea a ocupat postul de protopresbiter al trăsătrui Sibiu, distingându-se prin activitate extraordinară pe terenul bisericesc și școlar, până ce pentru excesul lui de zel, ajungând în conflict cu Mitropolitul Miron Romanul și cu oamenii lui, a trebuit pe la anul 1888 să părăsească Sibiu și să-și caute nou cerc de activitate în România, — abandonat în urmă și de prietenii și protectorii săi din Sibiu, pe cari i-a sprijinit și apărat cu peana în timpul cunoștințului antagonism între Nicolae Popea și Miron Romanul.

Protopresbiterul Simeon Popescu s'a distins și prin activitatea sa ca autor. A publicat broșuri și lucrări de știință, și mai ales manuale școlare din studiul religiunii.

Trecând în România, a ocupat postul de profesor-căticet la gimnaziu, slujind și ca preot la o biserică din capitală.

Pe cât se știe, Simeon Popescu fiind preot celibat a fost la timpul său luat în combinație pentru un post de episcop în Macedonia.

Protopresbiterul Simeon Popescu s'a născut în Ardeal, în comuna Râpa de Jos, trăsătrul Reghinului, din părinți de preoți. Studiile gimnaziale le-a făcut în Blaj. În anul 1870 s'a înscris

ar îngheța pe drum; cel ce n'a băut, va răbdă frigul neasemănăt mai ușor și n'are să degere în drum.

În familia bătorului, nici când nu va domni pacea și iubirea. Vai și amar de gospodăria lui! El își lasă casa, lucrul și odihna, și merge să moțiască noaptea la masa căreiumelor. Acasă copiii sibără de frig și de foame.

Dela cărciumă pleacă numai atunci, când i s'au gătit banii și creditul. Venind spre casă, începe a măsură drumul de-a latul, și din când în când mai și cade; ajuns acasă, deșteaptă din somn pe copii, cari adormind au mai uitat de foame. Dărâmă, sparge ce-i stă încale.

Bătorul nu știe săracul, că acele seri de earnă sănt mai frumoase, care le petrece omul în casa lui caldă, între zimbetele nevinovate ale copiilor, sau lucrând ceva, ear nu în crâșma din deal sau din vale, cu lăutari sau fără. El nu știe, că apa curată este băutura cea mai bună și singură care potolește setea.

Luptătorii pentru luminarea poporului au aici un teren larg de lucrare.

Dela creșterea copiilor noștri depinde viitorul neamului românesc.

la teologia noastră. A fost un cleric iubit al mitropolitului Șaguna. Pe timpul când se imbolnăvise Șaguna, a fost împreună cu alți clerici la patul lui ca ajutor.

Distingându-se și ca cleric prin zel și activitate, și având și scrisoare frumoasă, a fost de ajutor profesorului seminarial de pe atunci, Dr. Ilarion Pușcariu, la aranjarea și catalogizarea pentru întâia oară a bibliotecii arhiepiscopesci.

După absolvarea studiilor clericale, a fost trimis cu stipendiu pentru studii mai înalte în Germania, la Lipsca, de unde întorcându-se după doi ani a fost întâi prefect seminarial, profesor și în fine protopop. A răposat în vîrstă de 70 de ani.

Fie-i țărâna ușoară și memoria eternă.

În atenția preoțimii

Deoarece nici până azi n'au intrat la Consistor datele cerute despre familia preoților, și despre ajutoarele primite în anii anteriori pentru copii, de vestimente și alte eventuale ajutoare, și prin aceasta se zădărniceste acordarea de asemenea ajutoare dela actualul guvern părintesc al nostru, oficiile protopresbiterale și parohiale sănt rugate a grăbi cu trimiterea acestor date în interesul bine priceput al preoțimii.

Citind zile

Glasuri din presă

Ziarul *Dacia* a publicat o importanță declaratie, făcută corespondentului său din partea ministrului fără portofoliu, a lui Stefan C. Pop.

Declarația este următoarea:

«Noi nu facem parte din nici un partid și nici nu ne amestecăm în cerțele din aceste partide ale vechiului regat. Misiunea noastră este de a da tot sprijinul moral și intelectual guvernului M. S. Regelui, pentru a duce la desăvârșire mărețul act al Unirii și a consolidă astfel România Mare. Dar noi, care cunoaștem toate greutățile interne și externe, cu care se luptă guvernul regal, socotim drept o chestiune de onoare de a-i da tot sprijinul. De aceea ţinem mult ca prestigiul guvernului român să fie susținut și înălțat.

Orice sven că între noi și unii membri ai guvernului s'ar fi ivit conflicte, sănt absolut neintemeiate, precum și acelea că noi am voț să facem politică separatistă a nouălor ținuturi față de regatul vechi; pentru că ţinta și idealul nostru al tuturor este să fim cu toții uniți în simțiri și gândiri».

Toți cei chemați a lumina acest neam, ascuțiți arma culturii și porniți la muncă nefintrăruptă, căci viitorul de aur este al celui ce luptă alătura de oamenii cu capul treaz!

Andrei Moldovanu.

Trimis-ți-am astăzi...

Din lumea visării, pe vântul pribegă

Trimis-ți-am astăzi solie,

Că tu mi ești avutul mai rar și mai drag,

De-odată pășit-am pe-al dragostei prag,

Și lumea mea dată e ţie.

Din leagănul dorului tină, cu joc,

Trimis-ți-am astăzi o veste,

Că tu mi ai fost inimii mele noroc,

Când zilele noastre sănt numai un joc

Și dragostea noastră poveste.

Din plinul durerii, din peptu-mi tăcat,

Trimis-ți-am astăzi o undă,

Dușmanii izbească-i blasphemul meu mut,

Și răul te fie, ce ei ni l-au vrut,

Și groapa le fie afundă!

Di Inclef, ministrul fără portofoliu al Basarabiei, a spus la adresa presei următoarele:

«Noi, basarabenii, nu putem tăcea impresia dureroasă ce ne fac desbinările din viață publică a României. Făcând unirea cu atâtă entuziasm, nu ne-am aşteptat că vom fi siliți să stăm martori la ceva aşa de întristător. Și ceeace ne îndurerăză și mai mult, este purtarea presei în momentele acestea aşa de grele față de reprezentanții României la conferența păcii. Noi, basarabenii, precum vă spune și dl ministrul Pop, nu facem parte din nici un partid politic de aici; dar reprezentanții României la Paris sănă pentru noi reprezentanții întregului neam și nu al unui partid sau al altuia. Când însă vedem, că se pune atâtă stăruință pentru a se descredita acțiunea lor la adunarea lumii, credem că astfel se compromite însăși cauza întregului neam, și de aceea ne vine să strigăm în gura mare: «Fraților, uniți-vă și nu înmulți suferințele României, care a suferit atât de mult în trecut».

Făptuiri ungurești

— Din lista asasinatelor, jafurilor și schinziilor —

1. Garda ungurească din Varu a intrat, sub pretext că face perchezitie, în casa văduvei românce Cristina Taloș (al cărei bărbat a murit pe front) și o omorâ, fără nici o judecată, cu lovituri de baionetă. Pe urma ei au rămas mai mulți orfani.

2. Bande maghiare au jăfuit comuna Breau după ce au încunjurat-o. Au fost în special devastări: Ambruș Ioan a Lupului, Ioan Găvrilă a Pârâschivei, Alexandru Ilion și Clementin Popa a Benului. Cu această ocazie au fost omorâți: Ioan Marian și Alexandru Grecu, ale căror familiile au rămas în cea mai mare mizerie. Locitorul Gavrilă Bălănean a fost rănit la ambele picioare și a rămas invalid.

3. Tânărul român Gheorghe lui Ghețu din Brusturi a fost împușcat de unguri, numai pentru motivul că nu a răspuns ungurește.

4. Soldați unguri din Soborșin au omorâ la 5 Februarie 1919 patru soldați români, fără nici un motiv.

5. Gardistul român Martin Chenf a fost omorât la 25/I de patru gardiști unguri și un sergent, pe când aceștia l-au întâlnit la intrarea comunei Curtici, județul Arad, pe simplul motiv că la întrebarea lor, Chenf a răspuns că face parte din garda națională română.

6. Gardiști unguri confișcă un car cu vin al lui Ambroziu Boar din Curtacher, și după ce îl bat și dau drumul, însă la marginea comunei Macea îl împușcă.

7. Trei jandarmi unguri însotiti de 25 voluntari intră cu forță la 25/XII 1918 în casa românilui Teodor Rusu din Pauliș, și fără a spune nimic îl omorâ pe loc.

Napoi mi-ai trimis ear solia pe vînt
Cu acele cuvinte de jale;
Jurând pe ce este mai scump și mai sfânt,
Că eu sănă singurul, în largul pământ,
Părtaș al nădejdilor tale.

Și-o clipă trimis-ai din pasul trecut
Al vremii odată dușmană,
Ce-a pus în calea mea tot cît a putut,
Și lumea întreagă s'o pun' ar fi vrut,
Să calce-o inimă sărmană.

S'unsemn mi-ai trimis, că dușmani sunt mulți,
Și una, într'una s'adună...
La vorbă o clipă să nu stai s'asculți.
Să peară cu toții, pe cît sănă de mulți,
Căci dragostea noastră-i furtună!

Avrig, 1919. Ioan Berghia.

8. Un tren blindat, comandat de un ofițer, pleacă din Arad la 31 Ianuarie la ora 4 la Siria, mai mulți țărani văzând trenul o iau la fugă. Soldații trag după ei și sfârșimă piciorul românumui Teodor Baba.

9. Aproape toate gardele naționale române au fost în majoritate sau disolvate sau paralizate în acțiunea lor legală. Armele acestor găzini s-au dat agenților și organelor de propagandă maghiară, care răspândesc teroarea printre locuitori și forțează pe intelectuali și pe șefii de găzini a părăsi localitatea sub amenințare de moarte.

10. De curând a fost arestat Dr. Marșeu, vice-președinte al C. N. R. din Arad și nu i s-a dat drumul decât cu condiția de a părăsi orașul. Aproape toți membrii C. N. R. din Arad s-au refugiat la Sibiu.

11. La Siria ungurii au arestat pe bătrânul Dr. Hotără, și îl-au omorât nevasta și copilul.

12. Bande înmormâtate au jăfuit la 16 Februarie comună Hălmaj-Ciuci și îndeosebi casa preotului român Nicolae Baltă, au împușcat un Tânăr; au forțat pe notarul C. Ionescu de a le da cheia cassei de bani, de unde au furat fondurile de ajutoare de răsboi pentru femeile mobilizațiilor, în sumă de 23 mii de coroane. Apoi au luat pe fata sa, dăoarea Ionescu (19 ani), după aceea au furat vioara tinărului Ionescu, mai multe linguri de argint și alte lucruri casnice. Notarul s-a refugiat.

13. La Hălmaj, în săptămâna trecută, bande ungurești au împușcat o femeie.

14. Gardiști unguri comandanți de ofițeri au împușcat: la Sighiștel 4 oameni, la Câmpenii de sus 2, la Câmpenii de jos unul și la Hotar unul.

15. Un detașament unguresc a silit la Banlace 4 țărani români de a-și săpa singuri groapa, și apoi îl-au împușcat.

16. Săcuii au devastat la 15/I întreaga comună Bratca, și mai ales casa preotului român Ștefan Domocoș.

17. În aceeași zi a fost împușcat fără nici un motiv judecătorul din Birtin. Deasemenea M. Bologa, primarul satului, omorât la 19/I.

18. Săcuii au arestat la 16 Februarie pe protopopul Demetru Coroian, pe Gheorghe Filip și Molnar, și pe institutorul Iosif Cosmuș din Tășnad. Venerabilul preot a fost oribil maltratat de soldați pe strădele Tășnadului.

Locotenentul ungur Vécsei din același sat a declarat în public că trebuie spânzurați toți români; locuitorii și mai ales funcționarii băncii (românești) din localitate s-au refugiat însăși. Directorul Vasiliu și Cupșa Demetru au trebuit să părăsească imediat comuna sub pedeapsă de moarte.

19. Din Oradea-mare se comunică: Patru soldați săcuii, comandanți de un sergent, au arestat pe avocatul Ioan Fulea din Aleșd, după ce îl au devastat casa.

20. Săcuii au împușcat la 4 Februarie pe institutorul Vasile Filip din Marghita, pe motiv că el ar fi cel mai periculos dintre «valahi».

21. Locotenentul român Gheorghe Nistor a fost arestat la Sătnar și apoi internat la Dobrițin; se anunță că va fi condamnat la moarte.

22. Locotenentul român Tămașu a fost îngropat până la genunchi, apoi încelul cu încelul până la gât, după aceea îl au scos ochii și îl-au omorât.

23. Ungurii au împușcat la 2/XI 1918: la Târnava pe români Gavrilă Florea din Târnava și Pascu Maniu din Dud.

24. Gardistul Szida Milán a rănit cu lovituri de pușcă pe Aurel Dehelean din Micălaca. Brațul rănit a trebuit să fie amputat în 3/XI.

25. Jandarmi unguri au omorât cu lovituri de baionetă după ordinul locot. Gábor Ferencz pe românii Anghel Marcus H. Teodor, Flueraș Teodor și Ciurariu Ioan, pe cari îl-au aruncat apoi în Criș. În aceeași zi soldații și jandarmii unguri au împușcat și aruncat în canalul morii pe românul Gheorghe Dehelean (2/XI 1918).

26. Preotul român Aurel Adamovici din Covășinț a fost maltratat toată noaptea din 5/XI, 1918, de soldații unguri, care au împușcat a doua zi pe românii Ioan Drăgan, Gheorghe Bărnești și Vasile Florea.

27. Soldați unguri veniți din Arad au împușcat la 9/XI 1918, la Odacea 5 români (printre care Gheorghe Iovanovici și Ignat Ungurean) și au luat cu ei 7, printre care Ioan Vintilă și Regis Todor; nici unul dintre cei șapte nu s'a

mai întors până la 12 Februarie 1919 (data raportului).

Soldații unguri din O'uau furat la începutul lunei Noemvrie 2500 cor. din cassa comunală din Pil.

28. La Tăuț jandarmi unguri, trăgând la 3 Noemvrie focuri de pușcă asupra unei multimi, omoară pe români Medrea Gancea, Ioan Suvnea și Gheorghe Moț și rănesc pe Nicolae Gancea și Gheorghe Pleș; apoi bat pe Petru Pavel.

29. Garda ungurească a împușcat la 8 Noemvrie pe românul Gheorghe Ursu în cimitirul din Huedin.

30. Soldați unguri din Arad, conduși de un subloc, împușcă la 2 Nov. 1918 la Pecica-Română pe locuitorii Ilie Ponta, Ioan Ponta, nevasta lui Ponta și Const. Crucianu; mai mulți alții au fost grav răniți.

31. La Soboșel, un soldat ungur împușcă la 3 Nov. pe românul Petru Nincu.

32. La Vârșand preotul ungur reformat și 5 gardiști unguri au omorât pe români Demetru Chicin, Gheorghe Paul, Ioan Groza, Vasili Bătrân și Lupșa Mariuca.

33. Jandarmi unguri arrestăză la 4 Nov. pe români Pavel Tarca, Gheorghe Scrob și Petru Călăcean din Cermei, și îl nemâncă 3 zile, îl bat și apoi îl omoară.

34. Jandarmi unguri au omorât cu lovituri de baionetă pe Mihail Orădan din Chereluș, — 3 Nov. 1918.

35. Cu ocazia devastării dela Siria, ni se reportează că, pe lângă Dr. Hotără și fiul său, au mai fost omorâți circa 50 de români.

36. Românul Ilie Costan din Somoșcheș a murit în urma loviturilor de baionete aplicate de unguri cu 12 zile mai înainte.

37. Garda roșie maghiară a împușcat din ordinul locot. Scherpa pe femeia Floarea Buduhala, N. Tamaș din Hodis, care se intorcea cu carul.

38. Soldați unguri au împușcat la Arad la 9/XI la îndemnul iraților Spitz, pe români Petru Blaga și Gheorghe Roșu.

39. La Gurahonț soldați maghiari omoară cu lovituri de pușcă la 5 și 6 Noemvrie mai mulți români.

40. La Aldești garda roșie ungurească omoară cu lovituri de pușcă (5 Nov.) 11 români, — (7 bărbați) printre cari Anisie Faur și Fiorița Faur; mulți alții au fost răniți.

41. La Petriș jandarmi unguri au împușcat 7 oameni și au torturat pe fratele unui tinăr, care el însuși era rănit când a venit la C. N. R. din Arad.

42. Subofițerul român Nestor Vuici din Chinez a fost internat trei zile, contractând tuberculoza. Acum este om pierdut.

43. La 13 Ianuarie, 150 soldați unguri au tras focuri de pușcă asupra soldatului român Robert Masa din Ilteu; el a scăpat, însă alții doi gardiști români au fost scăldăți în sânge.

44. La Lupoia soldați unguri au bătut pe românul Gheorghe Marian, până ce și-a dat sufletul sub ochii lor; apoi îl au devastat casa la fel cu acea a românului Simion Popi.

45. La Brusturi bande ungurești au furat 6000 coroane dela Ioan Fărcaș, și îl-au jăfuit de toate obiectele de aur și argint.

46. La Curtici ungurii au împușcat pe Ilie Stan, pe când era culcat cu copiii, deasemenea pe Gheorghe Don și Ioan Don; Mihai Don a fost lovit greu în cap.

47. În satul Apateu ungurii au omorât cu lovituri de pușcă pe femeia Floarea Haiduc și copilul său minor; deasemenea pe femeia Mariuța Bade și pe fetița sa Fira.

48. La Galșa ungurii au împușcat pe românul Gheorghe Poenar.

49. La Samoșchiz ungurii au omorât cu lovituri de baionetă pe bătrânul Ilie Cortan și au bătut pe mai mulți alții.

50. La Mândruloc notarul ungur a format bande, plătind căte 100 coroane de om, și după ce a dat să bea au atacat pe capii statului adunați la primărie, omorând pe Mihai Rujescu, răind foarte grav pe Mihai Popescu; au mai bătut pe Pascu Madgi; apoi au tălahit pe Dinu Cociuban, Ioan Rujescu, Marta Popi și Ioan Popi; au arestat și dus la Arad pe preotul Iancu Ștefănuț, pe fruntașul Iancu Stoinescu și pe alții 26 de țărani.

Semnați la împrumutul național emis de Statul român prin Consiliul Dirigent din Sibiu.

Aviz

Comunicăm tuturor acelora cari s-au anunțat la cursurile financiare de concipiști, că acestea se vor începe cu ziua de 1 April 1919, și se vor ține în Sibiu în edificiul Resortului de finanțe (Școala de Cădeți.)

Din cauza numărului mare al celor anunțați la cursurile de Contabilitate și Perceptorat aceste cursuri nu se vor ține numai în Sibiu, ci și în Brașov. Deci toți aceia, cari locuiesc pe teritoriul județelor Brașov, Făgăraș, Trei-scaune, Odorhei, Târnava-mare și Târnava mică și cari s-au anunțat la cursurile de contabilitate și perceptorat, vor avea să se prezinte pentru a urma aceste cursuri la Direcțiunea financiară din Brașov la terminul, care se va fixa ulterior din partea acestei Direcții; cealalți însă, adepă din celelalte județe vor avea să se prezinta pe ziua de 1 April a. c. la Resortul Finanțelor.

In lipsa mobiliarului necesar pentru închiriere, Resortul Finanțelor s'a putut îngrijii numai pentru închirierea lor 100 ascultători cari urmează cursurile de concipiști.

In ce privește alimentarea, toți ascultătorii vor putea lua parte la popotă (menza) pe lângă prețuri mai reduse, având însă și aducere cu ei tăcămuri (lingură, furculiță și cușit).

Aceia, cari vor fi împărtășiți de închiriere, vor fi avizați și în particular, având și aducere cu sine haine de pat.

Tot asemenea vor fi avizați și acei ascultători ai cursurilor financiare de concipiști, contabilitate și perceptorat, cărora li s'a incuviințat stipendiu.

Acseste cursuri le pot cerceta însă și aceia cari se îngrijesc însăși de închiriere.

La prezentare în 31 Martie a. c. 8 ore a. m. toți ascultătorii își vor aduce documentele de calificare.

Sibiu, 16/3 Martie 1919.

*Dr. Aurel Vlad m. p.
șeful resortului finanțelor.*

Dela cercul meseriașilor sibieni**Convocare**

Conformându-mă hotărârii consiliului (șefului) meseriașilor și comercianților noștri, luată în întînirea de aseară, convoc prin aceasta pe toți măiestrii și comercianții români sibieni la

adunarea generală de constituire

a sindicatului industriașilor și comercianților de sub egida Reuniunii meseriașilor noștri, ce se va ține Duminecă, în 23 Martie n., la ora 2^{1/2}, d. a., în localitatele Reuniunii.

Fiind la ordinea zilei votarea statutelor sindicatului și alegerea comitetului dirigent, este în interesul fiecărui meseriaș și comerciant să nu lipsească dela adunare.

Sibiu, 20 Martie 1919.

*Victor Tordășianu,
președintul Reuniunii sodalilor români.*

Dela Selimbăr**— In atențunea celor chemați —**

Biserica evangelică luterană din Selimbăr a avut peste 300 jugere, parte cumpărate dela particulari, parte primite dela comuna politică.

Acum, că e vorba să se dea tăranilor pământ din proprietățile mari, biserică aceasta vinde la particulari sau și pământul pe sub mână, în adunări nocturne.

Intre altele a vândut la un sas și locul comună care era să se dea bisericii noastre pentru zidirea unei biserici românești și care fusese trecut pe biserică evangelică în 1905 cu concluse false.

Atragem luarea aminte a Consiliului Dirigent, — să ia măsuri la carte funduară pentru împedecarea acestor fel de abuzuri.

*Nicolae Vlad
paroh ort. rom.*

Mulțumită

Am primit, din multe părți, adrese de condoleanță la moartea neuitatului nostru fiu, Silviu A. V. Russu, fost rigorosant în drepturi și sublocotenent în Corpul voluntarilor ardeleni.

Rugăm pe toți cei ce ni-au trimis cuvinte de măngăiere în durerea noastră, să primească expresiunea sincerei noastre mulțumite.

Târgul Murășului, 10 Martie 1919.

Protop. Stefan Russu și familia.

Stirile zilei

Pentru jertfele liniei demarcaționale. S'a adunat Miercuri pe străzile Sibiului, din obolul publicului, peste 16 milioane de coroane, pe seama celor suferinți pe urmele sălbăticilor ungurești. Pentru sufletele celor omorâți se slujește Sâmbătă în 22 Martie n. în catedrală parastas la ora 11 a. m.

Distinctie. Din Paris se anunță, că guvernul francez a acordat Maiestății Sale Reginei Maria marele cordon al Legiunii de onoare.

Repatrierea bănătenilor. *Bănatul* scrie:

Aflăm că în sfârșit, după multe intervenții, guvernul sărbătoriște a dispus repatrierea tuturor fruntașilor noștri din Bănat, internați la Belgrad și au rea. Vom urmări de aproape această chestiune și când vom avea dovada că și cel din urmă martir al nostru se va fi întors la căminul său, vom confirma cu placere revenirea la sentimente mai bune a fraților sărbi.

Români din Serbia. În județele din Serbia: Craina, Pojarova, Morava și Timoc, trăesc peste 300.000 de români despoiați de orice drepturi naționale. Români aceștia au înaintat Conferinței de pace un memoriu, redactat de profesorul Dr. A. Popovici, cerând dreptate și libertate pe temeiul principiilor wilsoniane.

Procesul Verzea. Înalta curte de justiție militară din București a respins Luni în unanimitate cererea de recurs făcută de fostul colonel Victor Verzea contra sentinței de condamnare la moarte. Doamna Verzea a depus la curte cererea de agrădere a soțului ei. Cererea va fi înaintată M. Sale Regelui prin ministrul de răboi. (B. P.)

Numire. Din *Gazeta Oficială*: Consiliul Dirigent al Transilvaniei, Bănatului și Tinuturilor românești din Ungaria, a numit pe dl Lutz Korodi secretar general la resortul cultelor și instrucțiunii publice.

Alături de români. Din Praga se anunță, că studenții universitari au întinut o întunire în piața Ventzel și au înfișat sălbăticile maghiare comise împotriva românilor din teritoriul neocupat. Studenții declară în telegramă lor, că vor merge alături de români în contra ungurilor, cari jăfuesc și ucid în ciuda tuturor legilor civilizației și dreptului.

Avis membrilor anchetei pentru lucrarea planului de învățământ. În urmarea înțelegerii avute cu factorii chemați, membrii anchetei vor lucra planul de învățământ pentru *sase clase* și pentru *opt clase*, și nici decât pentru *șepte clase*, cum s'a zis în congres. Lucrările au să se înainteze cel mult până la Dumineca Tomii secretarului Aurel Pintea, la Hațeg, județul Hunedoara. — Iuliu Vuia.

Bulgărești. Ziarul *Dacia* anunță că trupele aliaților aflătoare în Bulgaria au constatat, că bulgarii cheamă sub arme pe milișeni și îi organizează. Comisarii înțelegerii la Sofia au făcut atent guvernul bulgar, că va fi responsabil de orice se va întâmpla în defavoarea armelor aliate. (B. P.)

Înștiințare. Secția de consum a Resortului de alimentare, pe lângă asignațiunile care îndrepătășesc la ridicarea articlilor din depozitul Consumului, dă asignațiuni și pentru carne. Se va asigna pe lângă prezentarea biletului de legitimație de persoană cel puțin câte 200 grame carne, eventual după posibilitate și mai mult, cu următorul preț:

Carne de vitel și de miel Cor. 18 un kg.

" " vită grasa 14 "

" " cl. II 11 "

" " porc 16 "

Plata se face la biroul Secției de Consum când se dă asignația. Carnea se poate ridica dela următoarele 4 măcelării: Vasile Vidrighin, Rudolf Weiner, Samuel Wolf și Albert Kuhart, din Sibiu. — Nicolae Iancu m. p. șeful de Secție.

Navigarea pe Dunăre va fi reluată peste câteva zile. La Belgrad s'a semnat o convenție și lucrările preparatorii au început spre a permite căt de curând navigația. Baza acestei convenții este tratatul de armistițiu cu Austria și Ungaria, care sunt obligate să pună la dispoziția înțelegerii toate mijloacele de transport. (B. P.)

Zădănică. Ziarul *Narodni Listy* constată că revolta preparată de maghiari pentru 15 Martie în Slovacia s'a zădănicit, grație vegherii guvernului ceho-slovac. (B. P.)

Prelegere publică la «Asociațione». Duminică în 10/23 Martie, la orele 6 p. m., va vorbi dl profesor Sabin Oprean, în sala festivă a «Asociaționii», despre: «Pământul românesc și trumsele lui.» — Biletele de intrare la 2 și 1 cor. se pot aflare în ziua prelegerii, între orele 10—12 a. m. la casierul «Asociaționii» și seara la cassă. — Venitul e destinat pentru Muzeul «Asociaționii.»

Mersul trenurilor în Sibiu. Valabil din Februarie:

1. Sibiu — București pleacă ora . 5.44 p. m.
2. București — Sibiu sosesc „ . 11.00 a. m.
3. Sibiu — Copșamică pleacă „ . 6.20 a. m.
4. „ „ „ „ „ „ . 4.02 p. m.
5. Copșa-mică — Sibiu sosesc „ . 11.35 a. m.
6. „ „ „ „ „ „ . 10.05 p. m.
7. Sibiu — Vințul de Jos pleacă . 8.00 a. m.
8. Vințul de Jos — Sibiu sosesc . 7.30 p. m.
9. Sibiu — Cisnădie pleacă ora . 5.23 a. m.
10. Cisnădie — Sibiu sosesc „ . 7.00 a. m.
11. Sibiu — Câneni pleacă „ . 7.04 a. m.
12. Câneni — Sibiu sosesc „ . 10.30 a. m.
13. Sibiu — Sighișoara pleacă în fiecare Luni, Miercuri și Vineri . 7.43 a. m.
14. Sighișoara — Sibiu sosesc în fiecare Marți, Joi și Sâmbătă . 7.00 p. m.

Obolul publicului din Sibiu. În urma timpului nefavorabil se amâna adunatul obolului, plănit pe astăzi, pentru primele zile calde din April.

Cărți și reviste

Carte de bucate. Cea mai bună carte de bucate a apărut sub titlul de *Postă Bund*, partea III și IV, de Zotti Hodoș. Prețul unui exemplar este 5 coroane. Volumele amândouă, cu 10 cor., se pot cere la autoară, în Sibiu, Wintergasse 11, etaj I.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann-Dictatoră: D-na M. Scholtess.

Zilnic programă interesantă.

Incepând la ora: 6^{1/2} și 8^{1/2}, seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis Directoară: D-na Emil Toth.

Sâmbătă și Duminecă: *Fiul orb*, dramă în 3 acte, în primul rol Mia May.

Luni: *Serena*, dramă în 4 acte, cu artistul E. K. Titz.

Incepând la ora: 6^{1/2} și 8^{1/2}, seara.

**„VOILEANA”,
cassă de economii societate pe acții în Voila.**

Convocare

P. T. Domnii acționari ai cassei de economii «VOILEANA» societate pe acții în Voila, se convoacă la

a XV-a adunare generală ordinată,

care se va ține în 1/14 Aprilie 1919 la 2 ore d. a. în localul institutului cu următoarea:

Ordine de zi:

1. Raportul direcției și al comitetului de supraveghiere despre activitatea societății pe anul 1918.
2. Prezentarea bilanțului încheiat cu 31 Decembrie 1918.
3. Impărțirea profitului curat.
4. Alegerea direcției pe un nou perioadă de 3 ani.

P. T. Domnii acționari, care în sensul §-ului 17 din statutele societății, voesc să lase parte la adunarea generală în persoană sau prin plenipotenți, sunt rugați să depună acțiile eventuale de plenipotență cel mult până la 31/13 Martie 1919 la 12 ore la cassa societății

(76) 1-1

Activa	Contul Bilanț cu 31 Decembrie 1918	Pasivă	
Cassa în numărăt	50,331.61	K f	
Mobilier	600—	Capital social	120.000—
Anticipații	1,750—	Fond de rezervă	120.000—
Cont-Curent	5 587.79	Fond special de rezervă	26,686.17
Efecte	17.680—	Fond de pensiuni	18,090—
Credite cambiale	142.695.86	Fond filantropic	711.95
Credite cambiale hipot.	143.627.58	Dividende neridicate	2,259.95
Depuneri proprii	286,323.44	Depunerispre fructificare	370,915.84
	332,867.71	Pro diversi	8.000—
	695,140.55	Interese transitoare	14,985.07
		Profit curat	13,491.57
			695,140.55

Debit

Contul Profit și Perdere	Credit
K f	K f
Interese la depuneri	11,223.14
Salare	3,569.98
Dare și aruncuri	3,260—
Snesse	2,669.84
Chirie	500—
Marce de prezență	258—
Competiție	74.96
Profit curat	13,491.57
	35,047.49

Voila, la 31 Decembrie 1918.

DIRECȚIUNEA:

Dr. Octavian Vasu m. p.
Eremie Varga m. p.

Dr. Alexandru Vasu m. p.
Ioan Doboiu m. p.

Ioan Prescuria m. p.
Visalon Gabor m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat contul prezent și l-am aflat exact.

Voila, în 9 Martie 1919.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Mateiu C. Jiga m. p. Procopiu Benția m. p. Teodor Nemeș m. p. Ioan Timofta m. p.

La «Librăria Arhidicezană» în Sibiu, se află de vânzare

Dr. Petru Span

conferință cetăță la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia : : de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

Casa dela Jerihon

omili și evanđări bisericești

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

De vânzare

cu preț eftin: Un mare bufet (credent) potrivit pentru restaurant, cu o placă de marmură mare de 250 metri; O garnitură frumoasă de salon, cu plus roșu, și o oglindă de salon, și alte mobile. La

Horger & Kepp,

magazin de mobile și tapetărie, Sibiu, Str. Orezului 27.

Tot acolo se primește, acum sau mai târziu, un învățăcel. (70) 2-3

Nr. 71/1919 prob.

(74) 1-3

Concurs repetit

In conformitate cu ordinul Prea Venerabilui Consistor arhidicezan din 20 Noemvre a. tr. Nr. 11,291 Bis. 1918, se publică concurs nou pentru întregirea postului de paroh din parohia de clasa III Telene, din tractul Sighișoara, cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cerurile de concurs instruite conform normelor în vigoare se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în terminul deschis, iar concurenții pe lângă încunoștințarea subscrisului, să se prezinte în vre-o Dumineacă sau sărbătoare în biserică spre a cânta, cu poporul.

Sighișoara, 27 Februar 1919.

Oficiul protopresbiteral ortodox-român al tractului Sighișoara în contelegere cu comitetul parohial concernent.

Dimitrie Moldovau
protopop.

Nr. 98/1919.

(73) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Cacova, în protopresbiteral Sebeșului, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate în tab. B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să-și înainteze cerurile instruite conform normelor în vigoare, în terminul arătat, subsemnatului oficiu protopresbiteral și cu observarea dispozițiilor regulamentare să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Sebeș, 27 la Februar 1919.

Oficiul protopresbiteral în contelegere cu comitetul parohial.

Sergiu Medean
protopop.

Nr. 108/1919.

(75) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa primă Neagra-de-jos, protopresbiteral Câmpeni, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunii dela stat.

Cei ce doresc a ocupa acest post, își vor înainta cerurile de concurs în terminul arătat subsemnatului oficiu protopresbiteral și înainte de alegere, cu prealabilă încuvîntare a subsemnatului, se vor prezenta în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică, spre a cuvânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul.

Câmpeni, la 26 Februar 1919.

Oficiul protopresbiteral ortodox-român al Câmpenilor în contelegere cu comitetul parohial.

Petru Popovici
protopop.

Publicație

Divizia II Vânători cu reședință la **Deva**, având nevoie pentru hrana trupei și animalelor de diferite alimente ca grâu, cucuruz, fasole, cartofi, linte, ceapă, slănină, ovăz, orz și fân, se face cunoscut tuturor posesorilor, mărilor și micilor agricultori, că cumpără asemenea produse în ori și ce cantități prin bună înțelegere cu prețurile ce se vor conveni, predarea la cea mai apropiată stație de cale ferată, unde se va face și plată.

Doritorii sănt rugați a înștiința Divizia pe ori ce cale, de locul unde au productele și prețul ce cer pentru maja-metrică.

Ori ce alte relații se pot cere zilnic la Serviciul Intendenței Diviziei la Deva.

Comandantul diviziei II Vânători:

General Dabija.

Şeful serv. intendenței:

Int. Major Filibiu.

(88) 1-1

(79) 1-1

Nr. 90/1919

(67) 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de cl. I. **Dacia română**, în protopresbiteratul Sebeșului, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sănt: jumătate din venitele preoțești făsonate în tab. B. pentru întregirea dela stat.

Concurenți au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor din vigoare, în terminul arătat, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și cu observarea prescriselor a se prezenta poporului în biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Sebeș, la 20 Februar 1919.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român în conțelere cu comitetul parohial.

Sergiu Medean
protopop.

In „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfătat, fără în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Suluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) —60

Nr. 2. I. Nestoy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca —50

Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru ceice voiesc să se ocupe cu editura, trad. de Radu P. Barcianu —60

Nr. 4. Ioan Lupean: Bucoavna n'a învățat și umblă la însurat, sau Vlăduțul mamei —40

Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vietii. Partea I. Carierele economice, industriale și comerciale —60

Nr. 6. Victor Tordășianu: Agoniseala bânească a „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” în timp de 24 ani. Dare de seamă 1·20

Se pot procura dela Librăria arhidiceziană, Sibiu.

„IZVORUL”,
Institut de credit și economii societate pe acții în Sebeșul-inferior.

Convocare

Domnii acționari ai institutului de credit și economii «IZVORUL» societate pe acții se convoacă la

a XI-a adunare generală ordinată,

pe ziua de 3 Aprilie st. n. a. c. la 10 ore înainte de amiază cu următorul

Program :

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Statorarea numărului acționarilor prezenți și acțiilor reprezentate.
3. Raportul direcției și comitetului de supraveghiere pro anul 1918 și darea absolutorului.
4. Hotărâre asupra bilanțului și distribuirea profitului curat.
5. Alegerea unui membru în direcție.
6. Alegerea consiliului institutului.
7. Inchiderea adunării generale.

(79) 1-1

N.B. La adunarea generală pot participa numai acei acționari cari sunt trecuți în registrul societății ca acționari cu 6 luni înainte și cari cel puțin cu o zi înainte de adunarea generală au depus la cassa institutului acțiile (titlii provizori) scrise pe numele lor respective pe ale acestora, pe cari li reprezintă împreună cu plenipotență.

(§ 17). Sebeșul-de-jos, la 17 Martie 1919.

Directiunea.

Activă	Contul Bilanț la 31 Decembrie 1918	Pasiva
K f	K f	K f
Cassa în numărăt	58,015·71	Capital social 16,000—
Cambii	168·744—	Capital social din emis. II-a 58,525·50 74,525·50
Imprumuturi hipotecare	47,854—	Fond de rezervă 13,891—
Imprumuturi cu obligații	38,708—	Fond de binefaceri 550·34
Efecte	5 000—	Depuneri spre fructificare 190,847·23
Bon la «Lumina»	60—	Creditori 25,619—
		Dividendă neridicată 2,367·01
		Tantieme neridicate 187·65
		Interese tranzitoare anticipate 2,293—
		Profit transpus din anul trecut 136·26
		Profit curat din anul curent 7 956·72 8,091·98
		318,381·71 318,381·71

Debit	Contul Profit și Perdere	Credit
K f	K f	K f
Interese de depuneri	7 293·12	Profit transpus din anul trecut 136·29
Salare	3,000—	Interese dela cambii 15,000·97
Spese, încălzit, luminat, tipărituri porto etc.	1,017·60	Int. dela împrumuturi hipotecare 2,439·98
Dare:		Int. dela împrumuturi cu obligații 1,725—
directă și aruncuri	1,945·54	Interese de cont-curent 607—
10% după int. de dep.	729·31	Proviziuni 1,259·72
Profit curat	2,674·85	Competiția de scris 899·62
	8,091·98	
	22,077·55	
		22,077·55

Sebeșul-de-jos, la 31 Decembrie 1918.

DIRECȚIUNEA:

Toma Doican m. p., prez. Ioan Micu m. p. Toma Flucșa m. p. Ioan Doican m. p.
Vasile Spărlea m. p. Iosif Stoica m. p., cont. Ioan Stoichiță m. p. George Costea m. p.

Le-am examinat și aflat exacte.

Sebeșul-de-jos, la 17 Martie 1919.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Ioil Măerean m. p. prez. Iosif Popa m. p. Ioan Ionuș m. p. George Ciocan m. p.
Iordan Măerean m. p. Toma Stoia m. p. Ieronim Motoc m. p.
Ioan Vătăsan m. p., revizor expert al «Solidarității».